

νόμοι. Τὴν ἐπομένην ἀπέδωκε τὰς ἐπισκέψεις εἰς τὴν Ἀνακρίσιν καὶ κατέλυσε προσωρινῶς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

*

Ἡ γνωστὴ ἐταιρεία ὁ «Υμέναιος» δι' ἐγγράφου τῆς πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας κ. Σταῖκον παρεκάλεσεν αὐτόν, ὅπως ὑποδείξῃ καταλλήλον πρόσωπον εἰς δ' ν' ἀνατεθῇ ἡ εἰσπραξὶς χρημάτων αὐτῆς. Ὁ κ. Σταῖκος ὑπέδειξεν ὡς τοιοῦτον τὸν ἄρτι ἀφικόμενον ἐκ Παρισίων μέγαν Ἀλέξανδρον.

*

Ἑρώτησις:

Μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ κ. Μανσόλα ὁ κ. Συγγρὸς ἐδήλωσεν, ὅτι θὰ μεριμνήσῃ περὶ τῶν φυλακῶν Ρίου. Ὑπάρχει κανεὶς μυστηριώδης δεσμός μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν εἰδήσεων;

*

Ἐξακολουθεῖ ἡ ἀναγραφὴ τῶν περιποιήσεων τὰς ὁποίας ἐπιδραψιλεύουσιν ἐν Παρισίοις εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην. Προχθὲς ἔγραψεν ἐνταῦθα μία ἐφημερὶς καὶ τὰ ἐξῆς: «Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπεσκέφθη τὸν κ. Δηλιγιάννην καὶ ὁ κ. Ζίλ δε λ' Τουρέτ διευθυντὴς τῆς κλινικῆς τῶν κεντρικῶν νοσημάτων». Ἀλλ' ἡ εἰδήσις εἶχε σκοπίμως περικυβηθῇ, διότι ἠκολούθουν τὰ ἐπόμενα παρασιωπηθέντα χαιρεκάκως: «Ὁ διαπρεπὴς ἰατρός ἀπεφάνθη περὶ τοῦ ἀνιάτου τῆς νόσου ὑφ' ἧς κατατρούχεται ὁ διαπρεπὴς Ἕλλην πολιτευτής.»

*

Δὲν εἶνε σύμπτωσις!

Ἦτο ἀναγκαία συνέπεια. Μόλις ἀφίκετο εἰς Παρισίους ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτευσέως μας ἀμέσως ἐν τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ ἤρξατο ἀναπτυσσομένη κωλυσιεργίᾳ.

*

Τὸ ἐπικινετὸν μέτρον τῆς ἀστυνομίας ὅπως μὴ σφάζονται τοῦ λοιποῦ ζῶα ἐντὸς τῆς πόλεως ἔχει σημεῖον γενικωτέραν καὶ σπουδαιοτέραν τῶν συνήθων ἀστυνομικῶν διατάξεων. Ἀποδεικνύει εἰς τοὺς ξένους, ὅτι ἀγαπῶμεν τὴν εἰρήνην, ἀφοῦ καὶ αὐτὴ ἡ ἀστυνομία μας ἐμποδίζει τὰν χύσιν τοῦ αἵματος.

*

Δὲν ἀνεπτύχθη εἰς τὴν πόλιν μας κοιλιακὸς τύφος, ἀνεράνη ὅμως ἱλαρχία. Τοῦλάχιστον κατ' αὐτὴν τὴν δημοτικὴν περίοδον τοῦτο τὸ καλὸν ὑπάρχει, ὅτι ὅλα τὰ ζητήματα καὶ αὐτὰ ἀκόμη αἱ ἐπιδημῖαι προσλαμβάνουν χαρακτῆρα ἱλαρότητος.

*

Σκέψις γηραιοῦ ἀναγνώστου τῶν ἐφημερίδων, μετὰ τὰ τελευταῖα θλιβερά συμβάντα τῆς ἐβδομάδος.

— Πῶς ἡλλαξαν οἱ καιροὶ! Ἄλλοτε εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπῆρχε διαίρεσις μεταξὺ αὐτοχθόνων καὶ ἑτεροχθόνων· σήμερον ὑπάρχει διαφορὰ μόνον μεταξὺ αὐτοκτόνων καὶ ἀτεροκτόνων.

Ἄξιος

ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ ΑΥΤΟΧΕΙΡΟΣ

(Τῆς ἐποχῆς.)

Νὰ ζῇ κανεὶς ἢ τὰ μὴ ζῇ; Ἰδοὺ ἡ ἀπορία.
Τί εἶνε μᾶλλον εὐγενές; Νὰ ζῇ τὰ ὑποφέρῃ
Ἀπὸ τὴν ζέστη τὴν πολλήν, καὶ ἀπὸ τὴν φλυαρία,
Ἦ ἢ τ' ἀποθάνῃ παρενθὺς μὲ δίκωπο μαχαίρῃ,
Νὰ μὴ αἰσθάνεται ποσῶς τοῦ κόσμου μας τῆς λύπαις
καὶ τὰ κοιμᾶται ἡσυχος χωρὶς τὰ ἔχῃ.. σκνίπες!

—

Τί εἶνε προτιμότερον; Νὰ ἔχῃ ἡσυχία
Καὶ τὰ σκορπίσῃ μὲν φορὰ στοὺς τοίχους τὰ μυαλά του,
Ἦ πάντοτε γὰρ τὴν τριπλῇ τ' ἀκούῃ συμμαχία
Καὶ τὰ διαβάσῃ ἀνοστιατὲς σὰν κείναις τοῦ Γαλάτου!
Νὰ δνείρεται γλυκά, ποτὲ τὰ μὴ ἰδρώνῃ,
Ἦ τὰ τὸν τρώῃ ἡ φωτιά, ἡ βρῶμα καὶ ἡ σκότη!

—

Τί εἶνε μᾶλλον εὐγενές; Τὸ φάσμα τοῦ θανάτου,
Νὰ κοιμηθῇ αἰώνια, αἰώνια στὸν Ἄδην,
Ἦ τ' ἀναπνέῃ ἄρωμα δημοκρατικοῦ ἀποπάτου
Καὶ τὰ ἀκούῃ δράματα ἀπ' τὸν Ἀλεξιάδην!
Νὰ κλείσῃ μὲν, παντοτεινὰ μύταις, αὐτὰ καὶ χεῖλη,
Ἦ τὰ τὸν τρώῃ διαρκῶς κορέσι, μύχαις, ψύλοι!

—

Τί εἶνε προτιμότερον; Νὰ κἀνῃ τὸν παλιάτσον,
Νὰ κἀνῇ τὴν πολιτικὴν τοῦ Βίοναρκ, τῆς Αὐστρίας,
Νὰ βλέπῃ τὸν Πανάρετα, τὸν εὐλαβῇ Κολιάτσον
Καὶ τοῦ Φρουροῦ τὰ ψέμματα τ' ἀκούῃ τῆς Μαγχεστρίας,
Ἦ τὰ τὸν θάβουν σὶ κρυφὰ χωρὶς πολλοὺς παράδες,
Μὲ δίχως λόγους, στέφανα, ἀμάξια καὶ παπάδες!

—

Ἰδοὺ, ἰδοὺ τὰ αἶτια! Θὰ εἶν' ἀνοησία
Νὰ προτιμῶ τὴν ζωὴν, τὴν λύσσα καὶ τὴν λέρα,
Τὸν Στεῖλμαν, τὸν περίπατο μὲ τὴν ἀκαθαροσία,
Τὴν φτώχεια, τὸν Φιλήμονα, τὸν βρωμερὸν ἀέρα!...
Γι' αὐτὰ λοιπόν, ὦ ἀδελφοί, καὶ ἄλλα παραπάνω,
Μὲ κένωσι στὸ στόμα μου... μὲ τὸ ρεβόλβερ κἀνω.

(Ἀκούεται ὁ κρότος καὶ πίπτει... ἡ αὐλαία.)

Ἰλαρχία

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Ἡ ἐπιστῆμη τὴν 29 π. μην. ἀπώλεσεν ἓνα τῶν διαπρεπεστέρων θεραπόντων τῆς, τὸν Νικόλαον Νικολαΐδην, οὗ δημοσεύομεν ὀπίσθεν τὴν εἰκόνα, παραλαβόντες ταύτην ἐκ παλαιᾶς φωτογραφίας. Κυρίως ἡ ἀπώλεια δὲν χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀλλ' ἀπ' οὗτοι αἱ πνευματικαὶ τοῦ δυνάμεις τὸν ἐγκατέλειπον ἕνεκα τῆς μεγίστης ἐντάσεως, εἰς ἧς τὰς ὑπέβαλλεν ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ἀναπτύξεως τῆς ἐπιστήμης, ἣν ὀλοφύχως ἐνεκαλωπύθη. Περαιτῶς ἐν τῇ Ἑθν. ἡμῶν Πανεπιστημίῳ τὰς εἰς τὰς φυσικομαθηματικὰς ἐπιστῆμας σπουδὰς του μετέβη εἰς Παρισίους, ὅπου εἰσῆλθε πρὸς εὐρυτέραν ἀνάπτυξιν εἰς τὴν Πολυτεχνικὴν Σχολήν, ἐν ᾗ καὶ διεκρίθη λαβὼν κατὰ τὰς ἐξετάσεις τὸ πρῶτον βραβεῖον. Ἐπιστρέψας ἐνταῦθα κατετάχθη μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ, ἀλλ' ἐκτραγείσης τῆς ἐν Κρήτῃ ἐπαναστάσεως μετέβη ἐκεῖ ἐπιδείξας στρατιωτικὴν ἀρετὴν ὑπ' ὀλίγων θαυμασθεῖσαν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπαναστάσεως ἐκείνης ἐπανελθὼν εἰς Ἀθήνας διορίσθη καθηγητὴς τῶν ἀνωτέρων μαθηματικῶν ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Εὐελπίδων καὶ προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ. Τοῦ βαθμοῦ ὅμως τούτου παρητήθη λίαν ἐνωρίς, διότι σταλαῖς εἰς Ἀκαρνα-

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

νίαν πρὸς καταδίωξιν τῆς ληστείας, ἐν τῇ εὐσυνειδήτῳ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντός του, προσέκρουσεν εἰς τὰς παραλόγους πολιτικές ἀξιώσεις τοῦ Δημ. Γρίβα. Τὴν παραίτησίν του παρηκολούθησε φυλλάδιον ἐπιγραφόμενον «Ἕλλη διὰ τὴν ἱστορίαν», ἐν ᾧ ἐξετίθεντο μετὰ θάρρους ἐπικινδύνου εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἱ λόγοι τῆς ἀνδρικής του διαγωγῆς, τὸ δὲ φυλλάδιον τοῦτο γενόμενον ἀνάρπαστον, προὔξηνσε μεγίστην τότε ἐντύπωσιν. Ὀλίγον μετὰ τὴν παραίτησίν του ταύτην διωρίσθη καθηγητὴς τῶν ἀνωτέρων μαθηματικῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν θέσιν ταύτην ἐγκατέλιπε κατὰ τὴν ἐναρξίν τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου μεταβὰς εἰς Γαλλίαν καὶ ἀγωνισθεὶς ὡς ὅλγιοι τῶν ἀνδρείων Γάλλων μαχητῶν. Ἐπανελθὼν ἐνταῦθα ἀνέλαβε καὶ πάλιν τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀνωτέρων μαθηματικῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐκ τοῦ ὁποῦ ἀπεχώρησε, κατὰ κλήν τῆς Ἑλλάδος τύχην καὶ πρὸς μεγίστην τῆς ἐπιστήμης βλάβην παράφρων. Ἡ Θεσσαλικὴ ἐπανάστασις τὸν εὗρεν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς πνευματικῆς του διαταράξεως καὶ ἐν τούτοις ἡ ἀνδρική καρδιά του ἐσκήρτισεν διὰ τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα τῶν ἀδελφῶν μας. Ὁ Νικολαΐδης τότε σχηματίσας σῶμα ἐπαναστατῶν μετέβη εἰς τὰ Θεσσαλικά πεδία καὶ ἐπέδειξε πολεμικὴν δεξιότητα, ἣτις θὰ μείνῃ ἀναγεγραμμένη εἰς τὰ χρονικά τῆς ἐπαναστάσεως ἐκείνης. Ἐκτοτε ἡ νόσος ὁσημέραι ἐπετείνετο καὶ ὁ δύσμοιρος Νικολαΐδης, τοῦ ὁποῦ τὸ ὄνομα δὲν ἠδύνατο νὰ περικλεισθῇ εἰς τὰ στενὰ ὅρια τῆς πατρίδος του ἔνεκα τῆς πνευματικῆς του ὑπεροχῆς, ἐκλείσθη εἰς τὸ ἐν Μασσαλίᾳ φρένοκομεῖον, ἀφ' οὗ ἐξῆλθεν ὄχι πλέον ἐντελῶς παρά-

φρων, ἀλλὰ μὴ δυνάμενος νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ περιφανῇ σταδιοδρομίαν του! Ὁ Νικολαΐδης εἶνε γνωστότερος ἐν Βυρώπῃ πολλῶν συναδέλφων του καταχόντων καθηγετινὰς ἑδρας εἰς τὰ γνωστότερα Πανεπιστήμια τῆς Ἑσπερίας, τὰ δὲ συγγράμματά του καὶ αἱ μονογραφίαι του, γαλλιστὶ γεγραμμέναι, ἀπολαύουσι τοιαύτης ἐκτιμήσεως, ὥστε μετὰ σεβασμοῦ ν' ἀναφέρονται εἰς τὰς παραδόσεις σοφῶν καθηγητῶν. Εἰς ἐνδειξιν τῆς ἐπιστημονικῆς του ἀναπτύξεως καὶ τῆς εἰς τὰ μαθηματικά τεραστίας ἰδιοφυίας του φέρονται πολλὰ ἀνέκδοτα, ἐν οἷς καὶ ὅτι εἰς τινα παράδοσίν του πρόβλημα τι τὸ ἔλυτε κατὰ δεκαοκτὼ διαφόρους τρόπους, ἐξ ὧν οἱ ἡμίσεις ἦσαν ἰδιοί του!

Τοιοῦτος ὁ ἀνὴρ, ὅστις ἀπεβίωσεν ἐν τῷ Πολ. Νοσοκομείῳ ἔρημος φίλων, μακρὰν τῶν συγγενῶν του καὶ οὕτινος τὴν κηδεῖαν παρηκολούθησαν μόνον εἴκοσι ἢ εἴκοσι πέντε ἄνθρωποι. Ἡ Κυβέρνησις ἔδειξεν ἀναλγησίαν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, ἣτις θὰ μείνῃ παροιμιώδης, οἱ δὲ σοφοὶ μας ἐπιστήμονες καὶ οἱ συνάδελφοί του καθηγηταὶ ἀναίσθησίαν ἀπαράδειγμάτιστον. Ὅσοι ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀληθῶν ἐπιστημόνων ἐγνώρισαν τὸν Νικολαΐδην προσωπικῶς ἢ συνεκινῶντησαν αὐτῷ διὰ τῶν συγγραμμάτων του, θὰ αἰσθανθῶσι βαθεῖαν θλίψιν διὰ τὴν ἀπώλειαν. Ἡμεῖς ἐδῶ πολὺ ὀλίγον συνεκινήθημεν ἀπὸ δειξίς τρανῆς, ὅτι ὁ Νικολαΐδης ἦτο ἀληθὴς μεγαλοφυΐα, ἀδαμάντινος χαρακτήρ, ἄνθρωπος, ὅστις ἐκ σφάλματος τῆς θείας προνοίας, ἐρρίφθη ἐν μέσῳ ἡμῶν. Διὰ τοῦτο, φαίνεται, καὶ τὸν ἀνῆρπασε τόσον προῶρις!